

Tuần Báo Vô Vi

13 tháng 7 năm 2014

Số 194

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Mỗi Tấm Hình Là
Một Câu Chuyện
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Tại sao có cuộc chung sống hoà bình ?
2. Luồng điển thanh tịnh là luồng điển nào ?
3. Tại sao có thể xảy ra sự mất trật tự ?
4. Tại sao nhìn xuống thế gian toàn là chuyện rắc rối, không giải quyết được ?
5. Người thiếu thật thà hay lợi dụng , tại sao ?
6. Quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tăng là sao ?
7. Muốn óc sáng thì phải làm sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

Bleu Marine ngày 19-09-96, 1:15 AM 1) Hỏi: <i>Tại sao có cuộc chung sống hoà bình ?</i> Đáp: Thưa, cuộc chung sống hoà bình để có dịp chung hợp luồng điện thanh tịnh chính mình dần thân tu thiền đã gặt hái được sau những ngày tham thiền nhập định, cảm nhận được sự chung sống hoà bình an vui. Kệ: Tu rồi thực hiện sống chung vui Cảm thức trần gian có đạo mùi Giải toả phiền ưu trong nội thức Cùng chung học hỏi tạo thêm mùi.	Bleu Marine, ngày 20-09-96, 2:49 AM 2) Hỏi: <i>Luồng điện thanh tịnh là luồng điện nào ?</i> Đáp: Thưa, luồng điện thanh tịnh là luồng điện diệu thanh, chỉ có rút đi lên và hoá giải chứ không có ôm giữ và tạo loạn, và chống đối âm khí tràn ngập, mắt nhắm hôn mê không mở được. Kệ: Thực hành thanh trực rõ ràng nhập Hương thượng khai thông chiều sáng tỏ Tận độ chơn hành chẳng phải lo Tự hành tự tiến chẳng quanh co.
Bleu Marine, ngày 21-09-96, 4:29 AM 3) Hỏi: <i>Tại sao có thể xảy ra sự mất trật tự ?</i> Đáp: Thưa, do trí óc của con người không chịu tuân theo luật lệ hiện hành của một nơi nào hành giả muốn đến, có thể xảy ra rắc rối và xáo trộn tinh thần kỷ luật. Kệ: Bất minh luật lệ khó trao tình Tạo khổ cho nhau hại tới mình Tâm nghiệp không tu lo tháo gỡ Tuồng lắm mình tốt tự mình khinh.	Bleu Marine, ngày 22-09-96, 4:20 AM 4) Hỏi: <i>Tại sao nhìn xuống thế gian toàn là chuyện rắc rối, không giải quyết được ?</i> Đáp: Thưa, dưới vòm Trời đều là chuyện ý lại câu kết lẫn nhau gọi là tình thương, nhưng rốt cuộc không đầu vào đầu cả, chứng minh tâm linh hướng thượng rất ít, cho nên bị cõi âm lấn át bằng một khối điện trực, đục tính càng ngày càng gia tăng, tự hủy hoại tâm thân. Thậm chí, phần hồn lúc lià xác cũng không hiểu đường đi, bước vào cõi âm u, không thoát khỏi cảnh lục đạo luân hồi. Kệ: Hận thù liên tục sống lời thôi Khổ cảnh điều linh khó đứng ngồi Giải toả không thành tâm chuyển động Bình minh không có chỉ than ôi !
Paris, ngày 23-09-96, 3:00AM 5) Hỏi: <i>Người thiếu thật thà hay lợi dụng, tại sao ?</i> Đáp: Thưa, người thiếu thật thà đều là tự hại, cầu Chúa Phật phù hộ nhưng thiếu thật thà như giọt nước bỏ biển, tan biến như không cầu. Kệ: Thiếu thật thà như không minh chánh Tạo tội cho mình điển khó thanh Trực khí trường tồn không giải tán Thân tâm bất ổn tự mưu hành.	Paris, ngày 24-9-96, 2:51 AM 6) Hỏi: <i>Quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tăng là sao ?</i> Đáp: Thưa, quy y Phật là trở về thực chất của chính mình, quy y Pháp là trở về với sự hành triển của chính mình, quy y Tăng là trở về với chính mình. Kệ: Trở về chơn giác hành trình Khai triển tâm linh tự sửa mình Một mối duyên lành khai trí tuệ Bền lâu tự thức tự mình minh.
Monaco, ngày 25-09-96, 4:20 AM 7) Hỏi: <i>Muốn óc sáng thì phải làm sao ?</i> Đáp: Thưa, muốn óc sáng thì phải hành pháp đứng đắn và nung nấu dũng chí thanh tịnh, nhiên hậu mới đạt tới ánh sáng, nhắm mắt thấy ánh sáng, thì mới thật sự thấy được ánh sáng diệu thanh. Kệ: Thực hành đi tới mức vô sanh Trí triển tâm thành tận gốc thanh Thanh diệu quân bình chơn chính pháp Trùng tu đạt đạo cảm thông hành.	

Hào Quang Chuyển Hóa (tiếp theo)

...
Đó, chớ nó hỏi tại sao người ta đem bùa phép tới ông Tám giải hết, bởi gì ông Tám không cho người ta mê tín, không cho người ta nghĩ tới con ma, không cho người ta nghĩ đến con quỷ, nhưng mà cho người ta nghĩ đến đáng cao cả, sáng suốt thanh cao ở bên trên. Phật là thanh tịnh, khi mà các bạn thanh tịnh thì không có tà ma gì xâm nhập được, các bạn động loạn mới có tà ma xâm nhập, các bạn thanh tịnh làm gì có tà ma xâm nhập được. Thanh tịnh ở chỗ nào? Ở chỗ ma quỷ các bạn cũng không thấy ma quỷ, mà chưa tới chỗ ma quỷ, bạn tưởng tượng đó là ma quỷ thì tự nhiên các bạn có ma quỷ, chính bạn là ma quỷ. Thấy chưa! Cho nên, cái tu ở đây này nó cũng văn minh khoa học, mà khoa học huyền bí, khoa học siêu đẳng chớ không phải khoa học vật chất, nó khác ở chỗ đó. Hồi trước các bạn tu, chưa đặng phải, các bạn không có biến chế để tiến hóa. Rồi các bạn tu đây, các bạn đặng, gặp đặng nghịch cảnh rồi tự nhiên nó tiến hóa. Nó đặng phải nó biến chế, nó tiến hóa, té ra nó có giải pháp, không phải không có giải pháp. Bất cứ cái gì cũng có cái giải pháp để cho các bạn tiến hóa nếu các bạn nhẹ. Còn các bạn nặng là các bạn ôm khóc hu hu, đó là người nặng, không có cách nào giải quyết là chỉ có cái khóc thôi, đó là nặng, là các bạn không có thanh điển rõ ràng. Cái đường lối đó các bạn tự xét, tự mình, thấy mình còn chậm tiến, lo tu nữa, chớ đừng bỏ cái tu, bỏ cái tu là mình không chịu học, không chịu học làm sao mình tiến bộ được.

Cộng đồng vũ trụ giáo dục cho chúng ta bất cứ giờ phút khắc nào, tại sao chúng ta không học, không học làm sao tiến bộ, phải học. À! Chúng ta tìm tới thanh tịnh, tìm tới sáng suốt. Minh lý rồi thì không động, không động có gì đâu mà khóc. Thấy không! Còn khi bạn hoàn toàn không động, đại giác rồi, các bạn muốn khóc để cứu người đó. Muốn khóc chớ không phải bị động mà khóc thì cái đó có phép có quyền làm, mà muốn học cái phép đó để mình diu dắt người ta ra khỏi cái cảnh khổ. Được! Thấy không! Chớ không phải là tôi bị khóc, tôi muốn khóc để tôi giúp người đó, thoát khỏi tai nạn. Được! Đó, nhưng mà lý luận, tôi nói về ở bậc siêu cấp là các bạn chưa tới mà các bạn bắt chước như vậy là các bạn bị khóc. Thấy chưa! Không có bắt chước, tự

động sáng suốt rồi, mình mới thấy, mình làm được. Cho nên, cái gì nó đều có cái bằng chứng rõ rệt, sáng suốt từ li, từ tí, chớ không có làm ầu được, không có mượn cái lý thuyết, mà đem trông vô trong mình mà nói tầm bậy, rồi làm không được. Cái đó là cái nguy hại ở tương lai. Bởi vì con đường các bạn đi đây về trên nhiều chông gai lắm, nhiều mũi nhọn nó dùi trong đầu óc các bạn, đó là chông gai đó, mà các bạn làm sao phải mở, khi gỡ ra được, các bạn phải tiếp tục đi, đừng nghĩ tới cái gai đó mà các bạn khổ, bạn gỡ được cái gai tiếp tục đi thì không bao giờ còn gai nữa. Thấy không!

Cho nên, chúng ta mới nhắc kỹ về thanh điển mới giải thoát được. Còn về trần tâm là vĩnh viễn tu hình thức bên ngoài không bao giờ tiến bộ, dám bảo đảm cho những người đó không tiến được, dùng trần tâm không tiến được, dùng thanh điển tâm mới tiến được.

Bạn đạo: ... (nghe không rõ) ... Trước tiên trong gia đình bà con, tôi thấy nó cũng rất là ảnh hưởng đến công phu. Thừa ông Tám như vậy với cái sức tôi hay thật là với cái sức của điển mình nó cao hơn, như vậy có thể rằng nếu mình tiếp tục có hại con đường công phu không ông Tám?

Thầy: Thì nghĩa là mình cứ việc so sánh khi mà mình chăm cứu đó, về nó uể oải, công phu không được ... Bởi gì mình lập cái hạnh từ bi, mình giúp người, mình cứ hướng về chuyện từ bi mà mình thiền thôi, không sao, rồi nó sẽ khôi phục cái điển trở lại, nhưng mà hết sức cố gắng. Còn người không thiền mà đi lạch xạch, lạch xạch, chăm cho cái đám này thét rồi bịnh hết.

Thầy và bạn đạo đối thoại ... (nghe không rõ).

Thầy: Tại sao tôi trị cái đó nó không hết, trị cái kia nó không hết, tôi phải tìm. Nhưng mà tôi nói chung quy, bệnh do tánh sanh, tướng do tâm phát. Cho nên, một mặt mình trị bệnh, mình có hành động vui tươi khác để ảnh hưởng người bệnh. Mình đừng lo trước người bệnh, nhưng mà mình vui vẻ thì nhân diện của mình chuyển hóa do nội tâm. Sao! Lúc này khỏe chưa, này kia kia nọ, giỡn với họ, tôi giỡn với họ suốt ngày. Cái người mà nó sợ xấu, nói chu cha lúc này trẻ đẹp thì họ khoái lắm, thì cái điển bốc lên mình rút cho nó. Còn người mà giận, mình chơi thắng nó đi. Cái tánh hờn mát! Xấu quá! Tức, tức

thì đi xuống không sao, mình có phần thanh điền mình rút. Tánh hờn mát, tánh đó mà làm sao hết bệnh được! Ông Trời trị được. Tức, tôi rút cho nó. Nhiều khi, tôi nói chơi với người bệnh hoài là người bệnh nó bị kẹt, nó ở trong đó, tôi rút cho nó ra, châm về thì nó khô. Cũng có mấy bà ở Kim Hải tới, con đau hết cả mình tay chân, nhà ở đâu, bà đau là bà đau, ở nhà bà làm bậy, làm bạ, bà đau, bây giờ bà tới bà nằm vạ, bây giờ bà đổ lỗi cho tôi phải không? Bà nói không, bây giờ con nghe thầy hay, thầy chữa cho con hết bệnh đi, đau quá... đau... đau... la om xòm. Tôi châm cho hết đau rồi, hết đau chưa, ngồi dậy. Tôi nói bà đeo cái tượng Chúa, bà hiểu ý nghĩa của Chúa chưa? Con cầu xin Chúa hoài đó chứ! Tôi nói cầu xin Chúa hoài mà bà không chịu sửa tánh theo Chúa. Chúa kêu thực thi tình thương của mọi người, mà tại sao bà còn cái tâm nhỏ mọn đối với mọi người chung quanh, bà dòm (Thầy cười.), có không? Dạ có, con chữa, con xin

chữa, xin chữa. Con muốn chữa, thì phải chữa với Chúa chứ không phải chữa với tôi. Phải không! Trong tâm về nói từ rày con xin chữa, con không dám ăn ở bòn xén với mọi người, con phải tốt, con phải thực thi tình thương và sự sáng suốt của Chúa. Vậy đó, bà nói, đó thầy nói một câu, con cũng nhẹ rồi, cái ngực cũng nhẹ rồi, tôi tức cái thằng đó hôm rày. (Thầy cười.) Bà tức cái thằng đó làm chi, tức chỗ này là tại cái bệnh đó. Ờ, rồi đưa tôi châm cho hết.

Bạn đạo: Vậy bệnh về tâm lý à ... (nghe không rõ).

Thầy: Đó, không phải tâm lý mà cái điển, phá nó, cái bí yếu của nó đang bị nghẹt, mình phá nó, mình rút, nó mở.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 10/7/1977)

Mỗi Tấm Hình Là Một Câu Chuyện

ĐẠI HỘI 6

Đại hội Vô Vi kỳ 6 tên là Lục Tự Khai Minh được tổ chức tại khách-sạn (và cũng là casino) Sahara ở Las Vegas vào năm 1987. Giá cả của khách sạn này tương đối thấp. Ngày nay, Casino này cũng không còn.

A. HỌC THAM

Las Vegas được gọi là thành phố của tội lỗi (*sin city*) vì kinh doanh chính ở đây là cờ bạc (*kéo máy, xì dách, roulette, xập xám, bài cào...*) và các loại giải trí khác như trình diễn (*show*) ảo thuật, múa hát... rất hoành tráng. Các buổi triển lãm về khoa học kỹ thuật lớn nhất thế giới cũng thường tổ chức ở đây.

Du khách đến Las Vegas mà không thua bài được coi như là người xấu! (*quá tình tảo, không giống ai*). Vào casino không sao nhớ hướng Bắc, Nam. Muốn coi giờ thì không sao tìm ra đồng hồ trên tường!

Chúng tôi một nhóm bạn đạo đi coi một show hát xiếc rất mắc tiền có con cạp trắng thật đẹp. Một trong hai người biểu diễn chân hơi khập khểnh. Hỏi nhau mới biết ngày hôm trước, khi Đức Thầy đi coi thì anh vẫn khỏe, đêm rồi mới bị tai nạn. Tôi bâng khuâng tự hỏi không biết thanh diễn có xung đột gì với các “phép lạ” trên sân khấu hay không? Dù vậy, khi anh đưa tay làm phép cho cạp bay thì mấy anh ở hậu trường vẫn kịp thời tắt đèn, bấm nút cho con cạp trên sân khấu hạ xuống hầm và con cạp trên cao hiện ra, làm chúng tôi tưởng chỉ có một con cạp và nó bay lên thật (*hay ít ra cũng là di chuyển tức thời*)!

Bạn đạo đến sớm vài ngày, đánh bạc và coi show lu bù, sau cùng cũng được nghe Đức Thầy dạy:

- **Đi ngang sông bài mà không đánh bài mới là người thắng** (*Đại hội tại Las Vegas với Đức Thầy có đến 3 lần, đề tài này được giảng đi giảng lại rất nhiều lần, và lời giảng dễ nhớ nhất là “Tiếng gọi tình yêu của NM không bằng tiếng kêu của hòn bi roulette!”*).

B. HAI VỊ KHÁCH, BA BÀI HỌC

Có hai sự kiện tu học quan trọng là **sự có mặt của hai người khách**: một bà tiến sĩ đến kêu gọi “phục quốc”, và một ông giáo chủ muốn đem khách cho Vô Vi.

Bà tiến sĩ tố cáo một bạn đạo Vô Vi nhận của bà 1.000 đô la. Bạn đạo này sau đó dần tách khỏi các sinh hoạt của Vô Vi.

Ông giáo chủ nhận diễn võ trị bệnh. Ông đề nghị là bệnh nhân sau khi hết bệnh sẽ được giới thiệu qua

Vô Vi để tu vì thanh diễn rất tốt. Sau đại hội, có một số bạn đạo nhẹ dạ theo ông học chữa bệnh, trong khóa học một tuần được “khai thông” 6 luân xa, gồm cả luân xa hội âm giữa bộ sinh dục và đốt cuối xương sống (*Bạn đạo Đức có hỏi Đức Thầy về đề tài này trong buổi thiền ca tại Frankfurt năm 1995*).

Qua hai vị khách này, bạn đạo Vô Vi được các bài học như sau:

1. **Không làm chính trị.**
2. **Không được lợi dụng tiền bạc** của bạn đạo hay người tầm đạo (*mượn đạo tạo đời*).
3. **Không được dùng diễn võ của Địa Tiên** (*bùa chú, cầu cơ...*), không có lợi cho việc tu học. Diễn võ và thanh diễn chẳng những khác nhau về tần số mà còn khác về bản chất. Khi đến cấp Phật, đứng trên văn võ, mới không bị hạn chế.

Có bạn đạo tố cáo lẫn nhau, được Đức Thầy giải thích:

- Mục đích của đại hội là gom bạn đạo lại để đem yêu thương (*thanh điển*) hóa giải hận thù (*trong tiền kiếp*).

C. ĐỘ CÔI KHÁC

Độ người là nhiệm vụ của các vị đã giải thoát, nhưng người xấu rất khó độ. Đức Thầy nói ngày xưa Đức Tổ Sư muốn độ linh hồn con vịt thì phải ăn một miếng thịt vịt rồi sau đó nói nó mới nghe. Bây giờ, Đức Thầy có rất nhiều thanh điển, chỉ liếc mắt nhìn chiếc xe chở heo là có thể độ cả xe.

Nhưng đến Las Vegas, hình như công việc không còn được suôn sẻ. Một bạn đạo trong ban săn sóc Đức Thầy có lần kể chuyện Ngài phàn nàn:

- Năm năm trước tui đã kêu con ma này đi tu mà bây giờ nó vẫn còn ở đây!

Dù sao thì mục đích chính của chuyện **Đức Thầy thường đến casino là để giải trừ cho chính mình**. Sau khi hốt trực diễn của nhiều người, không phải chỉ lấy thêm thanh điển mà còn cần nhiều yếu tố khác.

Khương bửu Võ

Los Angeles, ngày 4/7/2014

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Danh Sách Bạn Đạo Phát Tâm Ấn Tổng Kinh Sách, Đặc San Vô Vi

1. Phùng Ngọc Tuyết	Việt Nam	\$2.655.000 đồng
2. Nguyễn Ngọc Lễ	Virginia	\$100 USD
3. Thiền viện Hội Tự Tâm Linh Cùng Tiến Tới (Jolicoeur)	Montréal	\$500 CA

Mọi phát tâm đóng góp liên quan đến việc ấn tổng xin vui lòng liên lạc về email :
kinhsachvovi@gmail.com

Phát Tâm Ấn Tổng Xin Điền:

- Tên Họ :
- Địa chỉ :
- Email :
- Điện thoại :
- Phát tâm số tiền :USD, CAD, EUR, AUD, Đồng
- Check money order xin đề: **VoVi Friendship Association of New York**

Và gửi về địa chỉ: **VoVi New York**
118 Pheasant Cir.
Brentwood, NY 11717

Kính thư,
Ban Kinh Sách

Vấn Đạo qua Internet

Bạn đạo VIỆT NAM, NN

Kính thưa Thầy,

Tuy con chưa có duyên được gặp Thầy nhưng con thường cảm nhận được Thầy trong lúc thiền. Những giờ thiền định, con đều nguyện tưởng đến Thầy gia lực cho con đủ nghị lực vượt qua những thử thách, cho con vững tiến trên con đường chân lý giải thoát, để bước vào thế giới tâm linh, một ý nghĩa sống của một kiếp làm người. Các huynh đi trước dạy con là có những điều gì thắc mắc suy tư thì tâm trí an định niệm Phật thì sẽ tự tìm giải đáp ở chính mình. Nhưng làm sao biết được điều suy nghĩ của mình là đúng khi mình chỉ là một phàm nhân. Tâm và ý của mình nào có trọn vẹn để nhận thức đúng đắn cho những gì mình suy nghĩ. Mong Thầy soi sáng cho con “phải tu thế nào để đạt thành sở nguyện?” Đó là điều con luôn suy nghĩ ở chính con. Trong khi Thầy đã tự mình tìm ra phương pháp cho chúng sanh thức tâm tu học, ngày nay chúng sanh đã được vạch sẵn con đường không cần bỏ thời gian tìm kiếm, nhưng sự tu học của các đệ tử lại quá chậm khai ngộ ở chính mình là tại vì sao? Có phải đó là điều mà mỗi người phải tự nhận ra để tự mình tìm lối giải thoát cho chính mình có phải không? Con kính đội ơn Thầy!

Đáp: Nhơn sinh làm người tại mặt đất, ai ai cũng có nghiệp hết. Nghiệp từ tiền kiếp bám sát tâm thân, nay có duyên hành pháp thì phải tinh tấn thực hành cho đúng đắn, thì pháp lực hướng về thanh tịnh sẽ

manh và tự nó sẽ giải tỏa nghiệp chướng, lui về thanh tịnh, để thực hành thật thà và chất phác, không còn sợ nghèo thì mới dứt khoát được sự tham sân. Biết được Trời Đất, cộng với điện quang của càn khôn vũ trụ đã hình thành được một tâm linh siêu việt, có một không hai. Người phàm không thể sáng chế tâm linh được, nhưng chỉ có dụng pháp khứ trước lưu thanh, siêng năng thực hành, phi lợi dụng thì mới rõ lẽ của Đại Bi ban chiếu từ giờ phút khắc, đó là nhờ tâm hướng thượng tu hành thì mới chứng đắc được. Tu cho đến lúc tự cảm thức, thế gian này không có một món gì là không phải của Thượng Đế chuyển hóa và tận độ cả. Ý thức được điều này thì cuộc sống rất bình an, chẳng còn khổ nữa. Những người chưa hiểu được chơn lý đại bi của Thượng Đế thì lúc nào cũng vẫn còn thắc mắc cả, vì hằng ngày nhìn ngoại cảnh giới hạn, đâm ra lo âu không lối thoát, ngược lại thực hành thanh tịnh thì mọi việc đều thấy rõ luật nhân quả của mỗi vị trí. Hiểu được điều này thì sẽ không còn lo âu nữa. Ý thức được chính ta là bạn đồng hành của vạn linh trong quả địa cầu này thì lúc nào cũng nhịn nhục, và chấp nhận sự tiến hóa tùy duyên mà hành sự, nhiên hậu mới thấy rõ phần hồn là sứ giả hoà bình tại mặt đất, nếu chịu tự thức và tự tu.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

ngày 21/06/96

Kính thưa Thầy quý mến,

Kính thưa quý bạn đạo xa gần VN (nước ngoài)

Con kính bái ân sư Lương Sĩ Hằng vị Thầy quý mến nhất của con. Nhà truyền pháp chọn chính giúp con thăng hoa tư tưởng và tránh được (bệnh cùi) nhờ kiên nhẫn tọa thiền theo Pháp lý Vô vi. Tổ Đỗ Thuận Hậu phát minh khai sáng.

Kính thưa ân sư,

Con rơi lụy khi ngắm dung nhan Thầy.. mà không cầm nước mắt. Thầy ơi! Thầy đã già rồi! Da nhăn hình vóc, giọng nói yếu khác hẳn xưa. Đời vô thường! Làm sao gặp Thầy tha hồ thăm viếng như ở VN (xem băng video). Con cầu nguyện cho Thầy sống mãi, nắm vững nền tảng Pháp lý để truyền dạy chúng con. Xin Thầy dạy cho con tri lý về bí quyết Thiền Môn do Thầy kinh nghiệm tu học! Đứa con đã 24 tuổi đạo. Có rất nhiều sơ hở mong Thầy giáo huấn. Con tọa thiền ròng rã 20 năm mới viết 1 lá thư gởi Thầy (từ 1972-73 đến 1991-92). Vì sợ nó trần trụi không vuông tròn nên phải 20 năm ngồi ở kinh nghiệm Pháp lý, viết 1 lá thư gởi Thầy mừng. Cổ trả ơn Thầy Tổ và làm sáng Pháp Lý.

Kính thưa Thầy! Năm Pháp siêng. Công phu lòi ra cái Lý, đó là lý Bát Nhã nhà Phật. Không phải lý con sáo người nuôi dạy thế nào nói y thế ấy (đó thí dụ). Pháp là Cha, Lý là con. Người tọa thiền chạy theo Lý - sanh ra đầu lý, đầu trí, đầu triết. Chỉ có mình sửa mình mới là chánh pháp. Trong Chánh tư duy của Bát chánh đạo. Lập hạnh, siêng công phu, nắm Pháp chắc, thì tự tu tự tiến, tự bàn, tự khai, tự giác, tự độ. Tự giác, giác tha, tự độ, độ tha (như Ấn Sư hiện giờ). Cái pháp lý có thanh lọc tốt, thực tế qua tọa Thiền đó là Chọn lý không sửa đổi sai trái được, nhờ tiến tu ẩn nhẫn ngấm ở nội tâm.

Thầy dạy Nhứt lý thông vạn lý minh. Như thế là một khái niệm ta đã hiểu rồi! Đọc kinh luật Luận nhà Phật càng công phu càng đốt, cần học hỏi nhiều trong Tọa Thiền.

Kính thưa Thầy, nhiều năm trong Pháp, con học được khoa chiết tự, âm thanh sắc tướng, Linh ảnh, Minh triết, Địa danh nhơn dạng. Nhờ 5 thể ấy con rất nhạy cảm lĩnh hội những hiện tượng chính xác. Lúc phân hồn học đạo ở giờ giấc công phu, hay lúc ngủ. Phân tách được luồng điện thanh trước chánh tà. Nhờ thế con ngấm hiểu, ẩn ý trắc ẩn Kinh Phật, Thiên chúa. Quý vị Thiền sư thường lập công án dạy môn sinh (Rừng như Biển thanh làm sao thấu rõ, Pháp lý con nắm chắc, nên tâm siêng học, mở mang được kiến thức Vô Vi Huyền bí, thưa Thầy! Người trong trái đất có Thân, Tâm, Hoàn cảnh bị trần gian dùng luật trời cột đau khổ đủ điều, khó giải thoát. Hiền giả siêng công phu từ từ giải tỏa rất dễ dàng (không mê tín). Lập hạnh nâng cao trình độ rộng mở tâm nhìn, có tình có lý, có ý tứ tốt, có việc lành, có căn bản và phẩm chất sáng ngời, tọa thiền được nhiều điển quang. Con đi xem nhiều cảnh lạ, đó là sự an ủi hành giả tọa thiền tốt. Con đặt niềm tin giáo pháp chọn chánh, do Thầy lãnh đạo giáo huấn Pháp lý vi diệu. Ở VN, bạn đạo xa gần tìm đến đồng tu và trao đổi thắc mắc những điều hữu ích. Quý bạn ở tỉnh xa chưa quen mà như con một nhà. Đúng như Thầy gởi bài thơ:

Duyên trời xa cách 20 năm
Tâm tu vẫn giữ, vẫn tâm đường đi
Trời ban nguyên khí thực thi
Pháp luân thường chuyển, đuổi đi bệnh cùi

Cuối thơ:
Thầy đi giải tỏa mê mù
Chúc con thanh nhẹ tự tu độ đời

Quý thương
Olympia ngày 22/8/1994

Ở tư gia, quý bạn trai gái độc thân, họ tình nguyện không vợ chồng lo tu theo Pháp lý (cao tuổi đạo 14 năm trở xuống). Đó là nội bộ ưu điểm vinh hạnh cho ân cù!! Còn khuyết điểm, quý bạn đạo VN, ngoại quốc la ó, thương tình nhắc nhở thì sao? Kính xin ân sư chỉ dạy.

Theo luật nhà chùa, khi quy y, giữ ngũ giới (1. Không uống rượu; 2. Tà dâm; 3. Trộm cướp; 4. Nói láo; 5. Không sát sinh). Nhà thiền có lục độ ba la mật. Ngày xưa, quý Thiền sư: 1. Trì giới ba la mật; 2. Nhẫn nhục ba la mật; 3. Bố thí ba la mật; 4. Trì trì giới ba la mật; 5. Nhẫn nhục ba la mật; 6. Tinh tấn ba la mật, Thiền tịnh ba la mật, Trí huệ ba la mật (bỏ 2. Vì viết lộn rất cảm ơn). Còn Vô Vi có luật gì? Không thấy kể ra để con giữ đúng.

Con bị bạn đạo VN, ngoại quốc phê bình có tư ý, cũng vui vẻ khi Thầy bảo tu nhẫn nhục như ân cù qua band. Tại sao Thầy không rầy con để con giữ đúng giới luật Vô Vi. 23 từ năm 1973 đến năm 1996. Con tu theo Giới, Định, Huệ. Đầu năm Bính Tý 1996, con lập hạnh Thân, Khẩu, Ý theo nhà Phật, vì đời vô thường có sanh, có tử. Vô Vi không dạy giữ giới. Có nhắc nhở: đừng làm cái này, cái kia, Cái nọ, trật, không đúng. Sự thật có kỷ luật tự giác nội tâm do những lúc toạ thiền thể hiện ra. Người Vô Vi trực ngộ, tự cắt bỏ thói hư tật xấu hoàn toàn cho phù hợp với điển quang lóng trước lưu thanh, đi từ nội tâm đến ngoại cảnh. Có lối nhìn mới của con người mới trưởng thành. Đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu (hoà với vạn vật). Vô Vi không chú ý vào một khía cạnh nhỏ bé, rộng lớn bao la, sáng suốt.

Có trật tự, có quy luật kỷ cương rõ ràng. Đó là cái đặc biệt Pháp lý Vô Vi Khoa học Huyền bí Phật pháp. Tu trong khoa học đâu có mê tín (dùng lý tranh cãi phải quấy đúng sai). Tu cố tìm cho ra chủ nhân ông là ai? Chủ nhơn bà là gì? Phật tánh ở đâu? Ngâm hiểu lúc toạ thiền: “CÁI KỈ LUẬT GIỚI LUẬT, TỰ GIÁC KHI NGỘ ĐẠO”.

Hành giả đi chùa có tội gì? Con cù cô đơn, bạn bè gia tộc xa lánh. Vô chùa lạy quý ông Phật gõ tập nhẫn. Phật cây xi măng ngồi cười tự ý họ cũng bái, đó cũng là an ủi. Con xem sách, đọc kinh, hiểu thêm tiền kiếp vay trả, cộng với pháp lý Vô Vi thấy mình tiến bộ hơn, cao thượng hơn, bỏ mê bỏ chấp, ai khen chê cao thấp, dở hay tùy ý. Các môn phái Thiền tông, Mật tông, Tịnh độ tông, bao gồm có 1 mà thôi, không có gì để chia rẽ cả. Pháp luân thường chuyển Huệ Tâm khai. Con nhận xét rất minh bạch cái sai lầm đó. Xem Đại thừa chơn giáo,

phái Chiếu minh (Lý nhiệm màu Thánh bút, dạy đạo rất sâu xa kín đáo cao siêu). Con giải thông, giúp cho vài vị ở môn phái ấy tỏ ngộ hơn. Pháp luân trị được nhiều bệnh có kết quả. Vô Vi đi chùa phải tốt, la ó làm gì? Ngồi thiền theo Pháp lý 23 năm đâu phải em bé sơ cơ.

Tụng kinh: Khẩu khai thần khí tán. Khẩu trên khai thì tâm tâm tương ứng. Khẩu khẩu tương truyền. Khẩu dưới khai thần khí mới tán. Thừa Thầy, mình nên uyển chuyển giúp đời bằng mọi cách. Người vô minh sống ở xã hội họ phạm đủ tội. Bạn bè, cha mẹ, pháp luật, kết án xa lánh, chê là kẻ ăn bám tệ hại sống vô ích, chỉ nhảy xuống sông xoá bỏ cuộc đời. Nhờ tiếng mõ, hồi chuông, câu kinh tiếng kệ. Họ giác ngộ tu trì, bỏ xấu làm lành thành người tốt. Vô Vi khuyên họ tụng kinh lấy Tướng cột Tâm. Chừng hiểu rõ, bỏ Tướng xài Tâm vì Tâm là Phật. Phàm ngã nghe kinh tu Vô Vi, nghe pháp thực hành công phu. Có chi phân biệt Thần Tú, Huệ Năng.

Pháp lý làm giàu thêm cho văn tự, do người công phu tốt. Chính con là người đau khổ, cùi dày ghê gớm. Bạn bè xa lánh nay hoàn vẹn vui tươi. Họ đặt niềm tin nơi con. Bạn đạo Biên Hoà, Sài gòn đều biết rõ. Con đâu phải thầy tụng. Quê con quá rồi!

Nền tảng Pháp lý cao siêu hơn nhiều khía cạnh của cuộc đời. Người tu tốt, tùy cơ ứng biến, sử dụng cho đúng ý nghĩa tốt. Giúp đời không phân biệt, không bẻ bói. Tu trên 20 năm còn chấp làm sao mà hiểu được cái huyền bí của nó. Chơn điển Vô Vi giải toả tà ma có hiệu quả như thường. Trừ các nghiệp dữ ở tiền kiếp, tự vay tự trả, có tu thì nhẹ và cải được số, hoá tiêu phước tới, đó là định luật tạo hoá.

Bước đường của ông Tư, ông Tám đã đi trước rồi. Con bước đến, rồi đi qua luôn có chi lạ (đoạn đường ai có qua cầu mới hay)

Đoán xâm:

Nói có sách, mách có chứng, không bịa đặt như bói toán. 2 khoa khác xa, đọc giải rõ ràng, không thêm nhân bớt nhị. Bàn đâu đúng đó, người nghe ưa chuộng tìm đến. Con khuyên ăn chay, tu hành, có hiểu cha mẹ, thuận thảo anh em. Phàm ngã họ mê tín, cầu cạnh, ưa danh lợi. Tùy duyên hoá độ, trực tiếp giáo dục ABC. Theo trình độ căn cơ yếu kém, từ từ lĩnh hội đi lên. Ở VN có nhiều môn, bóng chàng, bùa ngải, pháp Thầy. Chùa chiền cái nào cũng linh, cũng cứu người được trong ngũ hành, tam bộ, không tự cứu mình cho được rốt ráo, vĩnh viễn họ mê vật chất nhiều, tu tụng nhiều, tu tịnh ít, khó dạy.

Ân sư có cười con không? Người mê chấp có nhiều đau khổ. Trần gian rất thanh tịnh, tự họ chất thăm mua sầu, vì tham sân si hi vọng ái ó dục.

Thưa Thầy, công phu 20 năm, vô nhà thương đi đám ma, cho là mất điển, sợ bị ăn cắp điển, thích tiếp điển. Lập hội ái hữu Vô Vi để làm gì? Chủ Ngẫu chết, anh chị bạn đạo chết, nhờ Thầy xuống địa ngục xem họ thế nào? Tôi gì? Bị hành phạt nặng nhẹ, châu trời hay ngồi khóc? Thầy trả lời có hoặc không? Cõi âm ti hắc ám nặng nề ô trược. Nơi dương gian con đi cúng đám ma, có hòm bao bọc kĩ, hợp vệ sinh, làm tròn nhơn đạo. Pháp lý dạy: Pháp luân lông trước lưu thanh. Thiết nghĩ, thế nào phạm giới. Thầy lên Thiên đàng, xuống địa ngục. Trò cũng có 1 thể nghiệm nhỏ bé cho vui. Trong lúc tọa thiền, để không uống phí thì giờ, từ ngày Thầy thay Tổ Đỗ thuần Hậu ra giảng đạo có hàng trăm cuốn band gửi về VN. Hiền giả Vô Vi cao tuổi đạo, cố gắng từng bước một đi lên của phần hồn hoà cảm. Tình bạn đồng pháp môn thủy chung như nhứt (khi sống lúc chết) Những điều nhỏ nhặt lễ tẻ, phong tục tập quán, lễ nghi phàm ngã. Vô Vi sắc tướng đâu có ràng buộc hẹp hòi, khắc khe. Phải tùy nghi áp dụng cho hợp với mọi hoàn cảnh. Đời đạo song tu, sáng suốt (trong niềm hoà ái của Tứ Sắc Công Thanh)

Hiền giả điều luyện, hoà mình vào đời ra Hữu vi thì xài kinh hay sách quý. Bán ở chợ tha hồ lựa chọn (chưa ly gia cắt ái) vô học đạo giải thoát, nên áp dụng công phu có điển quang ở giờ giấc tọa thiền, không khờ dại mù quáng cho mình có hại thật đáng tiếc. Đi học giải thoát có Pháp lý khai thông, có minh sư nhắc nhở. Kinh hay, bạn tốt, tại sao chưa tìm cho ra Chủ nhơn ông là ai? Chủ nhơn bà ở đâu? cho thật chính xác. Cứ nhìn bề ngoài xét đoán sự minh tâm kiến tánh, hay kiến lai diện mục đưa ra để ở đâu môi chót lưỡi, nói cho vui chơi, hoặc trong văn chương suôn sẻ. Dựa lưng vô Pháp lý, thiếu chất lượng công phu, không bổ ích làm thoả mãn cá nhơn nhiều năm tọa thiền.

Thưa Thầy, con tu cốt để trả ơn Thầy Tổ làm rạng danh Pháp lý, không cao ngạo âm thầm kinh nghiệm. Ngày Thầy còn ở VN, con có hỏi Quá ngũ quan trăm lục tướng đúng không? Thầy trả lời đúng (lúc ấy 11g30) Thầy rửa tay khi châm cứu xong tại 200 Nguyễn Biểu, Sài Gòn. Những điều lễ tẻ, nhỏ bé, bề ngoài xã giao, đâu có thấm vào Vô Vi, hiểu xa thấy rộng. Thiết nghĩ, 1 pháp 1 Thầy như trường học có 40 học sinh thì có 40 trình độ, thầy trò, bạn học thương yêu giúp đỡ, giàu nghèo vô tư, hồn

nhien thanh bạch vô tư. Thế mà học trò Tiên, có nhiều chấp ngã phân biệt, phân biệt đủ điều vô ích, chia rẽ đáng sợ. Những bô lão cao tuổi đạo, lớn tuổi đời, đệ tử của đệ tử Cao minh Thiền sư còn sống sót đến 1995. Cuối năm họ chết sạch ở quận Dĩ an, tỉnh Sông Bé. Con tìm họ, họ đến tư gia chơi thâm tình sư bá. Con an ủi họ với số tiền nhỏ bé, tuổi về già. Gia đạo họ, bạn đạo VN thấy rõ như ban ngày (khi con kị cơm cho cha mẹ) có mời họ đến vui. Thế mà cả ngàn đô gửi về VN, hàng tấn thuốc, hàng trăm ký gạo. Họ chẳng có 1 xu, 1 hột gạo, 1 gói thuốc. Ôi! Vô Vi gửi tiền về VN cứu trợ bạn tu khó khăn! Thế mà:

Hữu duyên thiên lý nan tương ngộ

Vô duyên đối diện bất tương phùng

Thương bạn đạo ngoại quốc ít giờ rảnh, đi làm xa, lao động tốt, quét nhà nấu cơm, mang máy nghe nơi tai, ông nói nơi miệng. Khổ sở như thế, cứu trợ không dính cho bạn tu nghèo chơn thật, an ủi cho đúng ý nghĩa tình đồng đạo.

Uống nước nhớ nguồn. VN là đất Thánh địa. Người tu Vô Vi cao thượng có lịch sử chứng minh, đâu có khổ sở (như hạnh Ô. Tám, 1 bữa cơm, 1 quả cà, đức Ô. Tư, gia đình v.v.)

Mặt đời đen trắng bóp méo vo tròn, Vô Vi không hư, hạ cấp hư, nhơn không hư, phí của Thượng đế quá nhiều. Từ ngày Thầy bước chân ra hải ngoại 16, 17 năm. Danh sư nổi tiếng hiện giờ, như thuở xa xưa, đều ẩn sĩ nghèo, sống kham khổ, danh lợi không. Mục đích chính là đạt được phẩm hạnh cao siêu mới quan trọng.

Kính thưa ân sư quý mến! Con xin sám hối những điều viết ở trên.

Kính thưa Bạn đạo, vào năm Bính Tý 1996 vui vẻ, có lối nhìn mới hơn, rộng rãi tiến bộ hơn, tâm từ bi bác ái vị tha bình đẳng, bỏ phân chia, bỏ bè phái chia rẽ.

Cái chất tốt như hột nước mưa rơi xuống thấm nhuần cho mỗi hành giả trong như ngoài Vô Vi có nguồn sinh lực mới cùng đồng chia sẻ hạnh phúc chung trong thời kỳ VN mở cửa. Cái phú túc, vạn hi do Thượng đế ban rải của mùa hoa trời đua nở. Con nói viết những việc đã qua, xin bỏ.

Con kính chúc Thầy sống vui khoẻ.

Kính chúc quý Bạn đạo vạn an, tu tiến.

Chúc Đại hội Vô Vi Thái Lan thành công rực rỡ.

Kính chào ân sư

Chào quý bạn

Á Cùi, BH, ĐN ngày 21-6-1996

Con tu:

17 tuổi lay 4 phương trời đến 27 t.

27t đến 37t tụng kinh.

37t đến 43t tụng Pháp hoa

Tu thiền 43t đến 68t

1973-72 lập hạnh Giới Định Huệ

1996 lập hạnh Thân Khẩu Ý

Thưa Thầy cái ấn chứng đã qua là niềm vui cá nhân trong hạnh Giới định Huệ thông thường, còn sẽ tới con đang học. Xin Thầy miễn chấp còn có lỗi con xin sửa sai.

TA

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Monaco, ngày 26/9/96

TÁ con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 21/6/96. Con biết Thầy đã già, lớn tuổi, mắt cũng bắt đầu mờ, mà chữ nghĩa con viết quá nhiều, Thầy cũng thấy mệt. Người tu chất phác chỉ có một đường lối. Tu Vô Vi thì liên hệ với luồng điện cái của vũ trụ mà thăng tiến. Bước vào điện giới thì mới có pháp lực, phá chấp phá mê và giải thông đời đạo. Đó là con đường tiến về nguyên lý phát triển. So với các đạo khác, thì họ không có nghĩ tới luồng điện cái của vũ trụ để phát triển. Khi con toạ thiền nhiều, con sẽ thấy

chính mình phải lo tu nhiều hơn. Duyên Trời định, khi người đến thì chúng ta có pháp lực giải toả cho đối phương bớt nghiệp lực. Chỉ có bao nhiêu đó thôi, không có cái bí quyết nào hơn là tự tu, tự tiến. Pháp lực càng ngày càng dồi dào, cảm thông tam giới, thực hành đứng đắn, duyên nghiệp tiêu tan, hành triển tới vô cùng. Đó là con đường con phải bắt đầu đi vô đó, và tiến thân đi lên, không có chuyện gì phải lo âu, không có chuyện gì phải trách móc. Đời là trực, đạo là thanh. Khi luồng điện trong tiểu thiên địa của con hòa hợp với càn khôn vũ trụ: thiên, địa, nhơn - con là người khi tu đắc thì thể thiên hành đạo một cách đứng đắn - bất cứ nơi nào chúng ta cũng có cơ hội độ tha tại trần. Không ô mê lý luận của bất cứ vị Phật hay là Thượng Đế. Hành triển, khai sáng chính mình, đó là chính pháp. Ô mê lý luận của những người đi trước là chuyện của họ. Chuyện của chính mình đang đi phải liên tục hành triển tới vô cùng; đó là niềm vui của người Vô Vi, tự tu tự tiến. Thầy có bao nhiêu lời, chúc con vui khoẻ và càng ngày càng thanh tịnh thêm.

TB: Viết chuyện ngắn gọn khi tâm thức tiến hóa cao. Viết chuyện u ơ không giải quyết được là trực khí tràn đầy không tu tiến. Tương lai con muốn viết thư cho Thầy, con gởi ngắn gọn vài chữ là đủ rồi, không nên viết quá nhiều, chỉ làm bận rộn và không có ích gì.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 2 tháng 5 năm 1980
MẤU ÁI 17

Chung quy cũng phải thực hành
Con đường chánh giác là đường quang vinh
Điểm thanh phân giải hành trình
Mẹ dìu con tiến siêu hình đạt thanh.

Tu hành chẳng phải món quà
Cam go thử thách mới xa cõi trần
Hiểu mình hiểu họ bao lần
Trần gian động loạn góp phần dựng xây.

Cho mình là kẻ đui mù
Có tâm không phát chẳng tu chẳng về
Bỏ quên chơn lý hương quê
Hồn mê tăm tối khó về đến nơi.

Làm người làm tướng là tình
Đâu dè mình đã bắt mình chơn tình
Cha Trời Mẹ Đất hiển linh
Dạy cho hiểu biết diệt sinh thế nào.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Ba Mươi Một (tiếp theo)

ĐẠO DIỆN TAM QUAN BÁI YẾT ĐỊA QUAN ĐẠI ĐỂ

...

LỜI ÔNG TÁM GIẢNG

Chúng ta thấy nơi đây tội, mọi người đều có, nhưng mà tại sao chúng ta lại tu thiên để cho nó giải tội mỗi đêm. Tội là gì? Là sự tăm tối, là khối thần kinh không được điều hòa. Cho nên mỗi đêm chúng ta làm pháp Soi Hồn là lập lại trật tự của khối óc, làm Pháp Luân Thường Chuyển để khai thông những uất khí ở bên trong. Uất khí cuống cuồng ở trong nội tâm mới kêu bằng tạo tội. Không thấy mới tạo tội, càng ngày càng sáng rõ ra chúng ta mới có dư thừa, thì từ tâm chúng ta có. Lúc nào chúng ta cũng giàu lòng tha thứ và thương yêu, chớ chúng ta không có nghĩ sự sát phạt trả thù. Nếu còn nghĩ tới sự sát phạt, trả thù là tự gieo cho mình sự tăm tối và chậm tiến về phần hồn. Cho nên khi mà chúng ta hiểu được phần hồn là vĩnh viễn, bất diệt thì phải lo cái tinh thần để nung nấu cái phần đó, chớ không phải lo lý luận tranh chấp mà có thể thắng được. Lý luận tranh chấp là chỉ tạm bợ vinh quang trong một phút khắc nào đó thôi, nhưng cái phần hồn của chúng ta là quan trọng, còn trở về với quê xưa chốn cũ mà nếu không xán lạn, không sáng suốt, không thanh nhẹ thì làm sao trở về? Cứ mỗi đêm, mỗi thời công phu của các bạn là gì? Chuộc tội, sửa tội, lập lại quân bình và không còn sự tối tăm nữa. Khi mà các bạn giận hờn một chuyện gì đó các bạn ngồi thiền được. Cái uất khí ở bên trong nó làm cho các bạn ngồi thiền không được, muốn ngồi ngay thẳng cũng ngồi không được, muốn hít thở cũng hít không xong. Thấy rõ chúng ta luôn luôn phải trở về với cái luật quân bình sẵn có, bởi vì cơ thể của chúng ta giáng lâm xuống thế gian là nó nằm trong cái luật quân bình mà chúng ta đã làm mất cái luật quân

binh đó là tạo tội. Ngày hôm nay chúng ta có may mắn có pháp Soi Hồn, Pháp Luân là nó đem lại cái luật quân bình, mà lấy cái gì làm luật quân bình, là cái nguyên khí của càn khôn vũ trụ, nó thanh nhẹ vô cùng, và nó sẽ chạy khắp châu thân bất cứ nẻo hóc nào cũng là đầy đủ thì nhiên hậu nó mới quân bình. Chớ dùng lý thì không có quân bình, dùng lý thì như ông bác sĩ dòm người đó bệnh: “*Chị bệnh thì chị uống thuốc nó không bệnh*”, nhưng mà nhiều thứ thuốc uống nó không hết bệnh. Vì sao? Vì cái tâm nó loạn, nó tối tăm, nó ở ác, cái tâm nó không có hiền, nó hay tranh chấp, thì tự nhiên nó mất quân bình rồi. Còn nó ngồi đó, nó bình thân, nó ngồi đó nó làm Pháp Luân Thường Chuyển nhẹ... nhẹ... nhẹ, đem nguyên khí cả càn khôn vũ trụ vô để khai hóa, phổ độ nội tâm nội tạng nó, thì tự nhiên nó cảm thấy sung sướng nhẹ nhàng là nó được giải tội. Nó nhẹ, nó được bay bổng lâng lâng đi lên là cái phần tội trì kéo nó không còn nữa và nó trở nên nhẹ nhàng. Đó là cái phương thức trị bệnh chọn tâm, cho nên đừng có thấy rằng tôi phải cực nhọc, tôi phải làm việc này việc nọ, không có việc gì đâu! Các bạn rảnh nhiều hơn là làm việc. Đứng cũng hít được nguyên khí, mà nằm cũng hít được nguyên khí, mà ngồi cũng hít được nguyên khí. Chúng ta tưởng ngay nguyên khí là một liều thuốc vô cùng chữa trị bất cứ nẻo hóc nào ở bên trong cơ tạng của chúng ta, thì càng ngày nó chỉ càng sáng luôn chớ không phải ngồi mới hít, ta đứng ta cũng hít, đứng mà ta tưởng trời, ta làm Pháp Luân mà cái ý chuyển đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu nó cũng thơ thới. Lúc ta đi, ta cũng nghĩ được, làm thết rồi nó mở ra, thì phải gia công, phải nhiều ngày. Mỗi ngày chúng ta ăn vô những thực vật đó, nó quên trời đất hết tội, nó đâu có biết. Nó mong ai? Nó mong chúng ta cứu,

mà khi ăn vô, nó hóa sanh thủy, thủy biến sanh khí, thì chúng ta đem cái thanh khí trợ tiếp cái thanh khí giải cho nó được tiến. Sở dĩ cái hạnh hi sinh của nó không có hoang phí, mà hạnh hi sinh của chúng ta phải cao dày hơn nó để cứu độ toàn thân rồi mới ảnh hưởng chúng sanh. Cho nên mỗi khi các bạn đi niệm hành, các bạn thanh nhẹ tưởng trời Phật, dùng nguyên khí của càn khôn vũ trụ để hỗ trợ cho tâm, can, tì, phế, thận trong một cái ý niệm Nam Mô A

Di Đà Phật, thấy nó nhàn hạ vô cùng, không có gì bận rộn, mà không có gì phải lo lắng. Cứ tập như vậy thì nó cũng đắc đạo mấy hồi, khi mà toàn thân các bạn nhẹ nhàng rồi, thì các bạn đâu thấy chuyện đời nữa, toàn thể là đạo, toàn thể là quân bình, toàn thể là sáng choang trong nội tâm nội thức từ khối óc cho tới ngũ tạng, nó nhẹ nhàng vô cùng, và không có dây bận.

(còn tiếp)

